

[Agerschou]

en prisreduktion, som den gives i Vesttyskland. Netop den vesttyske værftsindustri klarer sig for tiden bedst i Vesteuropa med den mindste statsstøtte.

Men vi vil gerne tilføje, at værftsstøtte i sig selv er perspektivløs, hvis den ikke indeholder incitamentet til modernisering og omstilling. Den eneste måde, hvorpå den danske værftsindustri på længere sigt kan klare sig i konkurrence med de nyindustrialiserede lande, er ved at være teknologisk førende.

Vi vil også fremhæve, at en betingelse for, at værfterne kan trives, er, at medarbejderne får større indflydelse. Allerede i dag trækkes tillidsmændene på en række værfter ind i vigtige beslutninger, men denne praksis burde være langt mere udbredt.

Endelig vil vi gerne sige, at vi ikke bør regne med, at det er muligt at redde alle værfter. I nogle egne af landet vil det være en katastrofe, hvis det lokale værft lukker, og derfor burde vi allerede nu forberede en erhvervsindsats, der hurtigt kan træde i kraft, hvis ulykken er ude. Når industriministeren i denne forbindelse kun nævner den amputerede egnsudviklingsstøtte som retningsplanke, er det at stikke hovedet i busken. På dette punkt kunne vi godt lære noget af svenskerne.

Vi har tidligere kritiseret regeringen for passivitet, men vi er også nødt til at sige nogle kritiske ord om værftsindustrien selv. Den har været alt for passiv – ikke til at gøre opmærksom på sine problemer, men til at komme med konstruktive og gennemarbejdede løsningsforslag. Vi har dog forstået, at der er et arbejde i gang i kontaktudvalget, og at vi snart kan vente konkrete bud. Desværre frygter vi, at der endnu en gang bliver tale om massiv statsstøtte ad bagdøren, men lad os nu se, hvad der kommer.

Om socialdemokratiets forslag skal vi sige, at det jo har den sædvanlige skavank, at det taler om matching på finansieringen, hvor det, vi er oppe imod, er kontant statsstøtte. Det ville klæde socialdemokratiet at sige tingene ligeud i stedet for at bekræfte branchens illusioner.

Til gengæld synes vi, det er godt, at der indgår et punkt om støtte til modernisering.

Også punktet om statslige ordrer synes vi er godt, dog med et vist forbehold. Det er naturligt, at staten overvejer sit nybygningsprogram for at fylde huller ud i ordrebøger-

ne, og regeringen har her gjort alt for lidt. Men når det er sagt, skal det også siges, at det er en farlig sovepude at lade værfter overleve gennem længere tid på statsordrer, som regel til overpris.

Som konklusion skal vi give tilsagn om et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Hr. Svend Andersen kom ind på spørgsmålet vedrørende EF og det, jeg har sagt herom. Jeg skal blot tilråde hr. Svend Andersen at læse tidsskriftet Søfart og andre søfartsblade og deres behandling af mulighederne inden for EF, så ville hr. Svend Andersen få en anden opfattelse end den, der blev givet udtryk for her fra talerstolen.

Aase Olesen (RV):

Jeg ved ikke, om jeg skal deltage i rosen til socialdemokratiet for at have fremkaldt debatten. Vi har jo diskuteret skibsværftssituationen for nylig, og jeg må sige, at jeg nok nærmest opfatter forslaget som en form for oppasning af industriministeren, og det skal socialdemokratiet da så have lov til.

Da vi sidst diskuterede skibsværftsindustrien, foreslog det radikale venstre, at vi for at få et realistisk billede af, hvor mange skibsværfter vi i fremtiden skulle regne med at have her i Danmark på lidt længere sigt, fik en konference med vurderinger fra de implicerede parter.

Så kunne man spørge, om vi egentlig fik et svar. Jeg var noget skuffet, ikke mindst over CO-Metals melding, som var, at der ikke skal nedlægges nogen skibsværfter i Danmark, og at omskoling af skibsværftsarbejdere næsten er umulig. Det kunne vi jo næsten have tænkt os til, men man kunne måske godt have håbet på et lidt mere kreativt udspil.

Fra værftsside oplyste man på direkte spørgsmål, at man må regne med, at det er rimeligt, at Danmark kan holde 2-3 pct. af de samlede nybygninger, og det vil sige 20-30 skibe pr. år. Hvis det er tilfældet, har vi jo behov for at få at vide, om det så er den kapacitet, der er i dag, eller kapaciteten er for stor. Jeg er temmelig sikker på, at svaret er, at vi har for mange skibsværfter.